

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

بهرام رحمانی

۰۱.۰۶.۱۰

آیا این بار جهان علیه دولت جنگ طلب اسرائیل به پا خواهد خاست؟

صبح دوشنبه، ۳۱ می ۲۰۱۰، کماندوهای ارتش اسرائیل ناوگان کمک رسانی به نوار غزه را، که قرار بود امروز دوشنبه در سواحل این منطقه پهلو بگیرد، مورد حمله قرار داد. ناوگان دریائی موسوم به «ناوگان آزادی» متشکل از هشت فروند کشتی حامل کمک های بشر دوستانه برای ساکنان منطقه تحت محاصره غزه است که توسط صدها طرفدار حقوق مردم فلسطین، با هدف شکستن محاصره دریائی غزه، عازم سواحل غزه بودند. کاروان امداد رسانی غزه که از هفته پیش حرکت خود را از یونان و ترکیه آغاز کرده بود، شامل ۱۰ هزار تن مواد پزشکی، ساختمانی و ۱۰۰ منزل مسکونی آماده برای اسکان هزاران آواره و ۵۰۰ دستگاه ویلچر برای معلولان بوده است.

کاروان امداد رسانی برای غزه شامل هشت کشتی است که از سوی يك ائتلاف بین المللی شامل جنبش آزادی غزه، بنیاد کمک های انسان دوستانه ترکیه، کمپین اروپائی رفع محاصره غزه و چند مؤسسه و نهاد از مالزی، یونان و ایرلند مدیریت می شود و بیش از ۴۰ دولت از آن حمایت می کند.

در بندر غزه نیز حدود یکصد قایق ماهیگیری نوسازی شده بود تا شخصیت های فلسطینی غزه بر روی آن ها به استقبال کشتی های کمک رسانی بروند.

در میان فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی همبستگی بین المللی که این کاروان دریائی را همراهی می کردند و شمارشان به صدها تن می رسید، نویسنده، روزنامه نگار، هنرمند، استاد دانشگاه، فعال سیاسی چپ و انسان دوست، اعضای پارلمان اروپا و کشورهای دیگر، چندین گروه از گزارشگران و فیلمبرداران شبکه های تلویزیونی خارجی، به ویژه شبکه های بین المللی عربی، یک بانوی سالخورده از بازماندگان هولوکاست، یک برنده جایزه صلح نوبل، یک افسر ارشد بازتخته آمریکائی و... در بین همراهان این کاروان دریائی هستند.

نیروهای اسرائیلی پس از ورود به کشتی، به گروهی پانصد نفری که در کشتی حضور داشتند، یورش بردند. هنوز به درستی معلوم نیست که چه تعداد از این فعالان جان باخته، زخمی شده و دستگیر و زندانی شده اند. این حمله اسرائیل، در آب های بین المللی روی داده است.

تاکنون خبرگزاری ها، اعلام کرده اند که تعداد قربانیان حمله به کشتی های حامل کمک برای باریکه غزه، به ۱۹ نفر رسیده است. در این عملیات هم چنین ۲۶ نفر زخمی شده اند. این حمله در آب های بین المللی صورت گرفته است.

بامداد دوشنبه، ۱۰ خرداد [جوزا] ۱۳۸۹ - ۳۱ مه ۲۰۱۰، شبکه های تلویزیونی ترکیه تصاویری از عملیات کماندوهای ارتش اسرائیل را نشان دادند که از هلی کوپتر به تعدادی از شناورهای حامل مواد امدادی که به قصد شکستن محاصره اقتصادی نوار غزه عازم این منطقه بودند، پیاده شدند.

در گزارش های رسانه ای ترکیه آمده بود که حمله کماندوهای اسرائیلی به کشتی های امدادسانی عازم نوار غزه حدود یکصد کیلومتری سواحل غزه و در آب های بین المللی روی داده است.

پس از خاتمه عملیات، قایق های نظامی اسرائیلی کشتی های امدادی را به بنادر اسرائیل اسکورت کرده اند و به گفته منابع دولتی این کشور، این اقدام به نوار غزه انتقال خواهد یافت و سرنشینان کشتی ها نیز به کشورهای خود فرستاده خواهند شد. اکثر سرنشینان این کشتی ها نیز شهروندان ترکیه بوده اند.

با انتشار خبر حمله کماندوهای اسرائیلی به کشتی های امدادسانی، گروهی از معترضان در برابر کنسولگری اسرائیل در استانبول دست به تظاهرات زدند و با پلیس محافظ این ساختمان درگیر شدند. اما دقایقی بعد پلیس ترکیه مانع ادامه تعرض آن ها به این سفارت شد.

وزارت امور خارجه ترکیه نیز سفیر اسرائیل را برای ادای توضیحات و دریافت اعتراض رسمی احضار کرد. دولت اسرائیل نیز از شهروندان این کشور که به ترکیه سفر کرده اند خواسته است تا به دلایل امنیتی، هر چه زودتر این کشور را ترک کنند.

«ستاد مبارزه با ترور» وابسته به اسرائیل دوشنبه از همه اسرائیلی ها خواست که سفر خود به ترکیه را لغو کنند، و نیز از همه گردشگران اسرائیلی خواست که سریعاً ترکیه را ترک کنند. هم اکنون ده ها هزار گردشگر اسرائیلی در آناتولیا، آنالیا، مرمره، استانبول و دیگر نقاط ترکیه هستند.

مناسبات ترکیه و اسرائیل از زمان حمله اسرائیل به غزه در ژانویه ۲۰۰۹ در پی انتقادهای علنی رجب طیب اردوان، نخست وزیر ترکیه از اسرائیل رو به وخامت نهاد و هر از چند گاهی، امری دیگر موجب تنش در این مناسبات شده است.

در واقع حمله به کشتی های حامل کمک برای غزه، بدترین تاثیر را بر روابط دیپلماتیک اسرائیل و ترکیه گذاشت که در دو سال اخیر رو به تیرگی نهاده است. هدف مرکزی حمله اسرائیل، کشتی مرمره بود که کمک ها و فعالان صلح را با پرچم ترکیه حمل می کرد. در پی این عملیات، دولت ترکیه ضمن حمله شدید به اسرائیل، سه رزمایش نظامی مشترکی را که قرار بود با اسرائیل برگزار کند لغو کرد، سفیر خود را از تل آویو فراخواند و خواستار تشکیل نشست اضطراری شورای امنیت سازمان ملل متحد شد.

این اقدام دولت و ارتش اسرائیل، آن چنان جنایت کارانه و وحشیانه بود که هر فرد و جریان انسان دوستی بدون کم ترین تأملی باید آن را محکوم کند و با مردم ستم دیده و زجر کشیده فلسطین عمیقاً همبستگی و هم دردی نماید.

در پی این جنایت نروژ، سوئد، اسپانیا، یونان، ترکیه، اردن، بلژیک، اتریش، سوئیس و چند کشور دیگر سفیران حکومت اسرائیل را فراخوانده و خواستار توضیح درباره این جنایت شده اند.

بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل از عملیات ارتش این کشور حمایت کرده است. نتانیاهو که به کانادا سفر کرده و قرار بود فردا در آمریکا با باراک اوباما، رئیس جمهور این کشور دیدار کند، سفر خود به واشنگتن را لغو کرد و به اسرائیل باز گشت.

ناوی پیلای، کمیسر حقوق بشر سازمان ملل متحد، نیز در نشست شورای حقوق بشر ژنو گفت که از حمله ارتش اسرائیل به کشتی های حامل کمک برای غزه شوکه شده است.

کاترین اشتون، مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، ضمن محکوم کردن حمله به فعالان صلح و ابراز همدردی با بستگان قربانیان، خواستار توضیح کامل دولت اسرائیل شد. وی در عین حال سفرای اتحادیه اروپا را برای بعد از ظهر دوشنبه به شرکت در یک نشست ویژه فراخواند.

وزارت خارجه المان اعلام کرد که پنج شهروند المانی، از جمله دو نماینده مجلس فدرال، در میان سرنشینان ۶ کشتی حامل کمک ها بوده اند.

گیدو وستروله، وزیر خارجه المان، در یک تماس تلفنی از همتای اسرائیلی خود لیبرمان خواست که درباره ماجرا تحقیق جامع کند و هم چنین فوراً وضعیت پنج شهروند المانی را روشن سازد. وستروله به خبرنگاران گفت: «دولت المان از این پیش آمد بسیار ناخوشایند در آب های بین المللی، به شدت ناراحت است و عمیقاً نسبت به مرگ انسان ها ابراز تأسف می کند.»

اتحادیه عرب، اقدام اسرائیل را دلیل روشنی بر عدم تمایل اسرائیل به پیشبرد روند صلح خاورمیانه تلقی کرد. خبرگزاری المان به نقل از "عمر و موسی"، دبیرکل اتحادیه عرب، نوشت:

«ما می بینیم که مذاکره بر سر صلح با اسرائیل بی معنا است. اسرائیل حقوق بین الملل را نادیده می گیرد و تصور می کند، فراتر از قانون است.» عمر و موسی، اعضای اتحادیه عرب را برای روز سه شنبه (۱ ژوئن) به شرکت در نشست اضطراری قاهره فراخواند.

اسپانیا، رئیس دوره ای اتحادیه اروپا با ابراز نگرانی از عواقب بین المللی این امر، همگان را به شکیبائی و مدارا و جلوگیری از دامن زدن به ماجرا فراخواند.

یونان و سوئد، که شماری از فعالان مدنی کشورهای آن ها به روی عرشه کشتی ترکیه بودند، نمایندگان سیاسی ارشد اسرائیلی را احضار کرده و خواهان توضیح شده و رسیدگی شایسته پزشکی اسرائیلی به زخمی شدگان را درخواست کردند.

فرانسه اعلام کرد که هیچ دلیلی چنین تلفاتی را تصدیق نمی کند و برنارکوشنر، وزیر خارجه فرانسه گفت که از این رخداد «تکان خورده است.» فرانکو فراتینی، وزیر خارجه ایتالیا نیز این رخداد را محکوم کرد.

ایرلند، اعلام کرد که نگران کشته و زخمی شدن شهروندان خود در کاروان است. یکی از کشتی ها با نام «ریچل کوری» از بندر داندالک ایرلند چهاردهم ماه مه حرکت دریائی خود را برای پیوستن به کاروان یاد شده، آغاز کرده بود.

جان گینگ، مدیر «اونرا»، نهاد ویژه کمک رسانی سازمان ملل متحد به فلسطینی ها که در غزه مقیم است، از تبدیل شدن ماجرای کمک رسانی کاروان دریائی به رخدادی خونین ابراز تأسف و خشم شدید کرد.

اتحادیه آفریقا، با ابراز حیرت عمیق از این ماجرا خواستار تحقیق درباره این ماجرا شد.

در این میان حمله اسرائیل به کشتی های حامل کمک های انسانی، امکان مناسبی را به سران اسلامی داد تا از یک سو سیاست های رقابت آمیز خود را تشدید کنند و از سوی دیگر هرگونه اعتراض در سالگرد تقلب انتخاباتی را به تحریک «صهیونیست ها؟» نسبت دهند. کمیسیون امنیت ملی و مجلس شورای اسلامی، با صدور بیانیه ای اقدام اسرائیل را اعلان جنگ علیه همه جهان دانست و از سازمان ملل خواست که فوراً با صدور قطعنامه ای عمل اسرائیل را محکوم و پرونده آن را به دیوان کیفری بین المللی ارجاع کند.

محمود احمدی نژاد، حمله به کاروان کشتی ها را نشانه پایان کار دولت اسرائیل دانست و ادعا کرد: «دیگر اسرائیل باید چه کاری انجام دهد تا حامیان حقوق بشر آزرده شوند؟»

وزارت خارجه حکومت اسلامی، در بیانیه ای اقدام اسرائیل را تداعی کننده اقدامات دزدان دریایی در قرون گذشته دانست. وزیر دفاع حکومت اسلامی نیز ادعا کرد که با حمله به کشتی ها، شمارش معکوس برای نابودی اسرائیل آغاز شده است.

حکومت اسلامی ایران، حکومتی که دستش به خون ده ها هزار شهروند ایرانی آلوده است و در سطح بین المللی نیز حامی گروه های تروریستی حزب الهی چون حماس و جهاد اسلامی و غیره است دفاعش از کسانی که در راه انسانیت و همبستگی با مردم زجر دیده فلسطین جان باختند ریاکارانه و مزورانه است. حکومت اسرائیل و حکومت اسلامی ایران، هر دو جنایت کار و جنگ طلب و تروریست و عامل بدبختی شهروندان هستند.

روز ۳۱ می ۲۰۱۰، بلافاصله با انتشار خبر یورش وحشیانه کماندوهای ارتش اسرائیل به کشتی های امدادسانی، تظاهرات بزرگی در کشورهای مختلف جهان برگزار شد. از جمله تظاهرات بزرگی در استکهلم برگزار شد که در آن چندین هزار تن شرکت کرده بودند. تظاهرات کنندگان نخست در میدان مرکزی شهر سرگل، تجمع کردند و نمایندگان احزاب و سازمان های مدافع حقوق بشر سوئدی به سخنرانی پرداختند. اما هنگامی که نماینده حزب سنتر (مرکز) سخنرانی خود را آغاز کرد مردم یک صدا او را هو کردند و یا با شعار اسرائیل بایکوت باید گردد سخنران او را قطع کردند. این حزب در دولت ائتلافی سوئد قرار دارد. نماینده دیگری از احزاب حاکم در ردیف سخنرانان نبودند. سپس این جمعیت عظیم به سوی سفارت اسرائیل راه پیمائی کردند. تعداد ایرانیان در این تظاهرات بسیار اندک بود؛ جریانات ناسیونالیست و به ویژه سلطنت طلبان، همواره سعی می کنند به زور هم شده در تظاهرات ها پرچم خود را به عنوان این که نماد «ملی» است بالا ببرند در این تظاهرات اثری از آن ها نبود. دلیلش این است که سلطنت طلبان و همه جریانات ناسیونالیست طرفدار سیاست های آمریکا و اسرائیل هستند.

در حالی که هر فرد و سازمان و نهاد انسان دوست، آزادی خواه و برابری طلب، در عین حالی که سیاست های اقتصادی، سیاسی و نظامی آمریکا، اسرائیل، جمهوری اسلامی ایران، ترکیه، حماس و غیره را علیه بشریت محکوم می کند در عین حال با صدای بلند نیز باید از حقوق مردم فلسطین و حق تعیین سرنوشت آن ها دفاع کند. دولت های ارتجاعی و سرکوبگر اسرائیل، بیش از پنج دهه است که سرزمین های مردم فلسطین را اشغال کرده اند و جنگ و سرکوب و کشتار و بی حقوقی هر روزه ای را بر این مردم حق طلب تحمیل کرده اند؛ هم چنین با ادامه اشغال و سرکوب خود، هرگونه تلاش در راه دست یابی به یک صلح واقعی را به شکست کشانده اند. در واقع دولت اسرائیل با حمایت و پشتیبانی همه جانبه سیاسی، اقتصادی، نظامی و دیپلماتیک دولت آمریکا و مامشات دولت های غربی و بی کفایتی دولت های عربی، هم چنان به سیاست های قلدرمنشانه و آدم کشی ادامه می دهد. اکنون زمان آن رسیده است که این دولت با فشار افکار عمومی مردم جهان، با بایکوت سیاسی جهانی روبرو شود تا در چنین شرایطی، دست از اشغال و آدم کشی و رعب و وحشت و ترور بردارد.

از ژوئن سال ۲۰۰۷، با قدرت گیری گروه اسلامی حماس، نوار غزه علاوه بر این که در محاصره ارتش اسرائیل قرار دارد بارها نیز ارتش اسرائیل از زمین و هوا و دریا این منطقه را زیر بمباران های شدید خود گرفته و تعدادی بی شماری از مردم غزه را کشته و زخمی کرده است. منابع مهم این منطقه از جمله منابع آب و برق و بیمارستان ها و مدارس و جاده ها و اماکن مسکونی آسیب های جدی دیده اند و یا ویران شده اند. دولت مصر نیز کمابیش مرز خود با غزه را بسته است و به همین دلیل، ساکنان این منطقه طی این سال ها با کمبود خدمات درمانی، کالا و دشواری های اقتصادی هولناکی مواجه بوده اند.

محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطینی، بامداد دوشنبه ۳۱ می با حضور در تلویزیون فلسطینی با خشم زیاد رفتار نیروی دریائی اسرائیل را محکوم کرد و اعلام داشت که هر اقدامی را در واکنش به این رخداد محتمل می داند.

صائب عریقات، مذاکره کننده اصلی فلسطینیان در گفتگوهای صلح، حمله کماندوهای اسرائیلی را یک جنایت جنگی توصیف کرده و گفته است این حمله یک بار دیگر نشان می دهد که اسرائیل خود را فراتر از قانون می داند. در پی این جنایت ارتش اسرائیل، در غزه سه اعتصاب عمومی از سوی تشکیلات فلسطینی اعلام شده است و همه کاسبان فلسطینی دست به اعتصاب کامل زده اند؛ آن های هم که مغازه های خود را باز کرده بودند با خبردار شدن از این واقعه محل کسب و کار خود را به قصد راه پیمائی تعطیل کردند. ارتش و پلیس اسرائیل نیز به حال آماده باش درآمده است.

شورای امنیت سازمان ملل روز سه شنبه ۱ یونی ۲۰۱۰ با اکثریت آراء حمله به کاروان کمک رسانی غزه را که به مرگ دست کم ۱۰ غیرنظامی انجامید محکوم کرد و خواهان انجام تحقیقی «شفاف و بی طرفانه» در این باره شد.

شورای امنیت در بیانیه ای که به همین منظور انتشار داد ضمن ابراز تأسف از مرگ افراد در کاروان متشکل از شش کشتی در راه غزه گفت:

«شورای امنیت اقداماتی را که به مرگ دست کم ۱۰ غیرنظامی انجامید محکوم می کند و به خانواده های این افراد تسلیت می گوید.»

هنوز دقیقاً مشخص نیست در حمله ای که ارتش اسرائیل حدود چهار صبح روز دوشنبه ۳۱ می به کاروان کشتی های کمک رسانی به مردم غزه انجام داد چند نفر جان خود را از دست داده اند.

در حالی که اسرائیل آمار کشته شدگان در حمله نیروهای خود به کشتی ها را ۹ تن اعلام کرده، «**جنبش غزه را آزاد کنید**»، یکی از گروه های سازمان دهنده این کاروان، میزان تلفات را بالاتر از این می داند، اما رقم دقیقی اعلام نکرده است.

این در حالی است که ارتش اسرائیل خود در بعد از ظهر روز دوشنبه خبر از ۱۵ کشته و ده ها زخمی متعاقب حمله خود به شش کشتی در راه غزه داده بود.

روز دوشنبه بسیاری از خبرگزاری ها نیز تعداد جان باختگان را ۱۹ نفر اعلام کرده بودند. اسرائیل اعلام کرده است که از ۶۰۰ فعال سیاسی که به زندانی در جنوب اسرائیل منتقل شده بودند تنها ۴۵ نفر آزاد شده اند.

افزون بر قطعنامه شورای امنیت، کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در ژنو نیز روز سه شنبه تشکیل جلسه داد تا صدور قطعنامه ای علیه اسرائیل را بررسی کند.

احمد داوود اغلو، وزیر خارجه ترکیه در نشست شورای امنیت، از عملکرد اسرائیل به شدت انتقاد کرد. در همین حال یک مقام رسمی اسرائیل تأیید کرده که بیش تر کسانی که روی عرشه کشتی کشته شدند، از اتباع ترکیه بوده اند.

جلسه اضطراری شورای امنیت به درخواست ترکیه و لبنان که هر دو از اعضای غیردائم شورای امنیت هستند، برگزار شد. ریاض منصور، عضو ناظر فلسطینی در سازمان ملل پیش از برگزاری جلسه به خبرنگاران گفت که امیدوار است شورای امنیت واکنش قاطعی نشان دهد.

بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل نیز خواستار تحقیقات کامل در مورد یورش اسرائیل به کشتی حامل کمک‌ها برای غزه شده است.

این واقعه که عمیقاً احساسات انسانی مردم جهان را جریحه دار کرده است باید با تظاهرات های خیابانی و اعتصابات کارگری پیگیری، دولت ها و هم چنین سازمان ملل را وادار کرد سفرای اسرائیل را از کشورهای خود اخراج کنند و سفیران خود را نیز از اسرائیل فراخوانند و شرط بگذارند تا زمانی که نیروهای سرکوبگر و اشغالگر اسرائیل از کلیه سرزمین های فلسطینی خارج نشده اند و حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین را به رسمیت نشاخته اند به بایکوت سیاسی خود خاتمه نهند داد. نشست های تاکتونی و مصوبات شورای امنیت سازمان ملل، اتحادیه اروپا، و مذاکرات صلح بین اسرائیل و فلسطین، ثمری نداده است. زیرا دولت های غربی و در رأس همه دولت آمریکا، حامی دولت اسرائیل هستند. اساساً دولت آمریکا به اسرائیل همانند حیاط خلوت خود نگاه می کند و در هر شرایطی از آن مواظبت می کند.

اما سوال مهم این است که آیا این بار جهان جدی تر و پیگیرتر از گذشته علیه اسرائیل به پا خواهد خاست و یا صرفاً در حد اعتراض و محکوم کردن بدون هیچ نتیجه عملی محدود خواهد شد؟!

یازدهم خرداد ۱۳۸۹ - یکم یولی ۲۰۱۰